

TYGODNIK KOŚCIELNY

▶ PARAFJI

◀ SW. TRÓJCY

Wychodzi na każdą niedzielę.
Opłata 10 groszy za egzemplarz
do puszkarni roznosiela. —
Za zezwoleniem Władzy Duchownej.

Redakcja i Administracja:
Kancelaria przy Kościele św. Trójcy.
Telefon nr. 1075.
Redakcja:
Ks. prob. Mieczysław Skonieczny
w Bydgoszczy.

Rocznik III

Bydgoszcz, dnia 18 września 1932

Numer 38

Go to jest Intronizacja?

Dzieło Intronizacji t. zn. wprowadzenia na ten tron w rodzinie katolickiej Serca Przenajświętszego — sięga początków naszego stulecia. Jest to uroczyste wprowadzenie Chrystusa do domów naszych, jest to uroczyste zawieszenie i poświęcenie obrazu Serca Jezusowego na najbardziej honorowym miejscu w całym domu naszym, skąd Chrystus Króluje, i panuje i błogosławi całemu domowi. Sam akt poświęcenia się rodziny Sercu Jezusowemu, którego bardzo uroczyście dokonuje kapłan jest sceną bardzo rzewną i wzruszającą. Rodzina bowiem oddaje się wtedy pod szczególną opiekę i władzę Serca Jezusowego, wyrzeka się służby szatana i przyrzeka Sercu Przenajświętszemu że w domu nie będzie się nic działo takiego, coby Chrystusa bolało, obrażało. Obraz Serca Jezusowego, przed którym można zbudować tanim kosztem skromny ale piękny ołtarzyk staje się odtąd centrum życia duchowego całej rodziny. Tutaj się cała rodzina zbiera wieczorem na wspólne modlitwy, tutaj się przynajmniej raz na miesiąc w pierwszy piątek miesiąca odbywa adoracja, która takie błogosławieństwa zsyła na rodziny nasze. Gdy dziecko zachoruje — matka idzie się modlić przed ołtarzyk Serca Jezusowego, gdy matka ma zmartwienia dzieci wianuszkami otaczają Najświętsze Serce i w ten sposób wyprasza ją łaskę bożą domowi, którą czy wcześniej czy później Bóg daje, bo przecież obiecał: „Dom, gdzie czcicie będą obraz Serca mego, z błogosławieństwa zasłynie bożego!”

Oto co pisze o intronizacji sam jej twórca, O. Mateo:

Czem więc jest Intronizacja? Intronizacja jest to oficjalne i społeczne uznanie najwyższej władzy Serca Jezusowego nad jakąś rodziną chrześcijańską. Uznanie to winno być potwierdzone, uzewnętrznione i utrwalone przez uroczyste umieszczenie obra-

zu Serca Bożego na najszlachetniejszym miejscu w domu. Akt poświęcenia towarzyszy tej uroczystości. Intronizacja zatem nie jest niczym innym jak doskonałym urzeczywistnieniem wszystkich żądań Najświętszego Serca, wyrażonych w Paray le Monial, oraz wszystkich obietnic, towarzyszących tym żądaniom. Powiadam wszystkim żądań, gdyż uświęcenie rodziny jest najwyższym celem całego apostołstwa intronizacji. Rodzina jako podstawowa komórka społeczna, ma być pierwszym żywym tronem Króla Miłości. Chcąc przeobrazić i ponownie ocalić świat, trzeba sprawić, aby Boże przyście na ziemię trwało nieprzerwanie, aby Emanuel, Jezus Ewangelji, mieszkał i królowa wśród nas.

Aby zaś utrwalić **Królestwo Społeczne Jezusa Chrystusa** trzeba zdobyć

Szkic historyczny Intronizacji.

W roku 1907 przełożeni wysłali Ojca Mateo, dotkniętego ciężką chorobą, z Ameryki do Europy dla poratowania zdrowia. O. Mateo udał się do Pray-le-Monial, nie w tym celu, aby wyjednać cud uzdrowienia fizycznego, lecz aby prosić łaskę gorętszej miłości do Najświętszego Serca Jezusowego oraz śmierci godnej kapłana.

Zaledwie jednak ukląkł w kaplicy, gdzie ongiś ukazywał się Chrystus, i rozpoczął modlitwę, uczuł jakiegoś dziwnego wstrząśnienia w całej swej istocie... czuł, że jest uzdrowiony!

Czego O. Mateo w owej chwili doświadczył, nie da się opisać; wolno jednak przypuszczać, że wówczas serce jego zranione zostało strzałą miłości. Albowiem tegoż jeszcze wieczora podczas medytacji Świętej Godziny otrzymał od Serca Najświętszego mandat zdobycia Chrystusowi świata całego oraz całkowity plan Intronizacji, jaką dziś praktykują po całym świecie.

Będąc zakonnikiem Kongregacji (Picpus), której celem jest rozszerza-

społeczeństwo, począwszy od jego podstaw, słowem trzeba odnowić rodzinę chrześcijańską.

Rodzina — to niejako sprawdzian wartości i ciężyny narodu. Ile rodzina warta, tyle wart naród.

Nigdy nie zapomnę słów nawróconego grzesznika:

„Nigdy, Ojcze, nie docenisz wagi krucjaty, jaką głosisz. My dążymy do jednej rzeczy: do odchrześcijanienia rodziny. Chętnie pozostawiamy katolikiom kościoły, kaplice i katedry; dajecie nam rodziny, a znieprawimy społeczeństwo. Jeśli się to uda przepadło zwycięstwo Kościoła!”

Widzimy więc dobrze z tego, że Intronizacja jest i będzie odrodzeniem świata przez rodzinę. Zaprowadzamy wszędzie Intronizację a Bóg Nasz, Emanuel będzie mieszkał z nami!

Ks. B. M.

nie nabożeństwa do Najświętszych Serc Jezusa i Marii w duchu miłości, zadosyć uczynienia i apostołstwa, O. Mateo czuł się najszcześliwszym, gdy mógł przemawiać o Sercu Najświętszym, o „Miłości” jak był zwykł mawiać. Udał się więc do Rzymu, aby uprosić u Papieża Piusa X pozwolenie na wszczęcie upragnionego apostołstwa.

„Nie, mój synu”, odpowiedział Papież po wysłuchaniu prośby, „nie pozwalam”.

— „Ależ Ojcze święty!...”

— „Nie, nie pozwalam”, powtórzył Pius X z tym właściwym sobie, jakoby filuternym uśmiechem; a potem otwierając ramiona i przycikając go do serca dodał:

„Nakazuję tobie, słyszysz? Nie tylko pozwalam, ale rozkazuję! Oddaj życie całej tej sprawie zbawienia społecznego. To istotnie dzieło przedwzięne, poświęć mu życie swoje”.

Otrzymał aprobatę Głowy Kościoła, O. Mateo niby drugi Paweł Święty rusza na podbój narodów.

Jako apostoł w całym słowie znaczeniu, bez sakwy, bez środków materialnych, bez sił innych jak siłę swych gorących pragnień i zupełnego zaparcia się bie, podbijając dusze, zapalając je ogniem, który go pożera; a czyni to z taką prostotą, skromnością i z takim namaszczeniem, że oprzeć się niepodobna. Mówiąc z prostotą o rzeczach najprostszych, o Ewangelji, unosi on słuchaczy, porywa jakąś tajemniczą potęgą, która zeń bije. Ma się wrażenie, że sam boski Mistrz przemawia i działa w słudze swym; kto go słucha, przeżywa to, czego doświadczać musieliby, kiedy Zbawiciel chodził po ziemi: każdy jest wstrząśnięty, zwyciężony, przeobrażony..., każdy staje się apostołem.

„O! wcale nie zazdroszczę swemu dobremu aniołowi, powtarza często O. Mateo, „ani wszystkim aniołom razem; wszak oni nie mogą odprawiać Mszy Świętej, ani głosić Miłości, ani cierpieć dla Miłości“.

Nieraz, gdy zapadały wieczory dni szczególnie pracowitych, O. Mateo wstępował po raz ósmy na kazalnicy „dla wypoczynku“. „Bo czyż może

być, mawiał, miłszy spoczynek, jak mówić o Tym, którego się kocha?“

A gdy mu zarzucano, że długo nie zniesie takiego trybu życia, że wprost się zabije, wtedy odpowiedział:

„Mogę się zabić dla Tego, który się zabił dla mnie“.

Jakże bogato przedstawia się plon jego pracy! Wystarczy przepisać jeden paragraf z broszury statystycznej:

„Działo intronizacji jest rozpowszechnione w Chili, w Peru, pod zwrotnikiem, w Urugwaju, w Argentynie, w Brazylii, w Kolumbji, w Panamie, w Boliwji, w Stanach Zjednoczonych, w Meksyku, w Wenezueli. Intronizacja przyjęła się już w Hiszpanji, Belgji, Francji, we Włoszech, w Polsce, w Holandji, w Anglii, na Kori, w Kairze, na Madagaskarze, w Gabonie, w Kongo, w Senegalu, w Oceanji, aż hen wśród trędowatych w Molokai!“

Błogosławieństwa i łaski, jakie towarzyszyły misji O. Mateo, były wprost cudowne. Pewien biskup pisze do niego tak:

„Mój Ojczy, to, co widziałem, nie było jedynie zmartwychwstaniem jednego człowieka, to cały cmentarz zmartwychwstał!“

Wizytacja parafjalna.

Cheąc się zapoznać bliżej z parafjanami, będą księża wizytowali parafjan. Podczas kolendy jest zwykle za mało czasu i zazwyczaj jest wielki pośpiech. Przy wizytacji zaś mogą księża swobodniej porozmawiać z parafjanami, a parafjanie mogą przedłożyć swoje różne troski.

Księża będą chodzili w komzach jak na kolendzie i z ministrantami. Nie należy sobie robić przy tej sposobności żadnych kosztów. Na stole niech stoi krzyż i woda święcona i, jeżeli możliwe, dwie świece. Podczas wizytacji może się odbyć tak bardzo zalecana przez Kościół intronizacja Najśw. Serca Jezusowego t. j. poświęcenie rodziny Sercu Jezusowemu. Te rodziny, które pragną mieć intronizację, niech księża poproszą o to już conajmniej dzień poprzednio. Do intronizacji nie potrzeba drogich obrazów sprowadzać, lecz może to być mały obraz oprawiony i umieszczony na przystojnym miejscu.

Podczas wizytacji będą księża zbierali składkę na zapłacenie długu parafjalnego na wikarjat. Składka ta jest dobrowolna. Więc niechaj się nikt nie martwi, jeżeli ofiary nie będzie mógł złożyć. Z ofiar kwitować będziemy w Tygodniku Kościelnym. Porządek wizytacji ogłoszony będzie w naszym Tygodniku Kościelnym. Wizytację rozpoczniemy w przyszłym tygodniu.

Najważniejszym przy wizytacji jest to, że kapłan wnosi błogosławieństwo Boże do domu. Niechże więc każda rodzina w parafji przyjmie życzliwie swego duszpasterza.

Ks. Proboszcz.

UWAGA: Na Czyżkówku ksiądz będzie zbierał składkę na budowę kościoła w Czyżkówku.

Czy już złożyłeś ofiarę na pomnik Najśw. Serca Jezusowego, którego poświęcenie odbędzie się 2 października?

Musimy spłacić nasz dług parafjalny!

Mamy, jak wiadomo za kupno wikarjatu 55.000 zł. długu. Jakim dobrodziejstwem dla parafji było kupno wikarjatu z przyległym terenem, to rozumieją wszyscy parafjanie. Co to za wielka rzecz, że księża dobrodziejce mogą mieszkać tuż przy kościele w osobnym wikarjacie! Albo jakież ogromne znaczenie dla naszych organizacji posiada nasze Ognisko Para-

fjalne, które przebudowaliśmy z starej stolarni. Tam mają swoje ogniska młodzież męska i żeńska, III. Zakon, tu obraduje nasza Konferencja męska św. Wincentego a Paulo, tu też nasza siostra parafjalna udziela wsparcia naszym ubogim parafjalnym. A jeszcze w przyszłości da Pan Bóg doczekać mamy możliwość, stworzyć obszerny Dom Katolicki dla naszej pa-

rafji i to w najbliższym sąsiedztwie kościoła parafjalnego. Jest to bowiem wprost wymarzone miejsce na przyszły dom katolicki. Oczywiście o tym planie chwilowo możemy tylko myśleć, bo parafja ma jeszcze do uiszczenia dług za wikarjat w wysokości 55.000 zł.

Jest to poważny dług. Spłacić go musimy i spłacić go możemy. Mówię — możemy go spłacić i to mimo ciężkich warunków finansowych, bo parafja nasza liczy przeszło 26.000 dusz, tak, że na każdego parafjanina przypadnie mniej więcej 2 zł. długu. Choć drobną część tego długu chcielibyśmy uiścić przez naszą zbiorczą od parafjan podczas wizytacji parafjalnej. Ziarnko do ziarnka a zbierze się miarka i ratami parafja nasza zdoła spłacić cały dług.

Ks. Proboszcz.

Co to są sakramentalja?

Sakramentalja są to pewne obrzędy, podobne do św. Sakramentów, ustanowione przez Kościół w celu uproszenia u P. Boga pomocy, łaski i błogosławieństwa dla wiernych.

Sakramentalja, z tego podobne są do Sakramentów św., ponieważ również posiadają znak widzialny, wyobrażający moc Bożą, co do istoty jednak różnią się zasadniczo:

I tak:

1. Sakramenta są ustanowione przez Jezusa Chrystusa — sakramentalja zaś przez Kościół.

2. Skutki Sakramentów są pewne niewątpliwie, jeżeli człowiek nie sprzeciwia się łasce Bożej, np. Chrzest gładzi grzechy pierworodny, a pokuta gładzi grzechy uczynkowe. Działanie więc Sakramentów jest obiektywne; skutki natomiast sakramentaljów zależą bądź to od usposobienia duszy człowieka, bądź to od tego, czy Bóg uzna to dobro za pożyteczne dla nas; np. modlitwy P. Bóg nie wysłuchuje, gdy źle się modlimy albo o złe rzeczy prosimy.

3. Wreszcie Sakramenta są konieczne i przez P. Jezusa przykazane — sakramentalja zaś Kościół tylko zaleca, jako zbawienne i pożyteczne.

Sakramentalja możemy podzielić na poświęcenia i błogosławieństwa. Przez poświęcenie pewne rzeczy wyłącza się od użytku powszedniego i przeznaczają się je do użytku kościelnego. Służą one bądź to kultowi Bożemu, bądź to obrzędowi związanym z kultem. Tak np. poświęca się kościoły, naczynia, szaty kościelne itp. Przez błogosławieństwo nie wyłącza się rzeczy od użytku codziennego, lecz Kościół prosi tylko o jakieś łaski Boże dla wiernych. Tak np. błogosławi się domy, różne pokarmy wielkanocne, pola zboża itp.

Błogosławiona Bronisława Norbertanka.

(1 września).

Błogosławiona Bronisława żyła w XIII wieku, za panowania królów Leszka Białego i Bolesława Wstydlwego. Pochodziła ze znakomitego możnego rodu Odrowążów, który wydał już kilku świętych, wśród nich dwóch jej stryjecznych braci, świętego Jacka i błogosławionego Czesława Odrowążów.

Urodziła się ona wsi Kamieniu, blisko Wrocławia. Od dzieciństwa dużo czasu poświęcała modlitwie i dobrym uczynom. W szesnastym roku życia wstąpiła do klasztoru norbertanek w Krakowie na Zwirzyńcu. Główną jej cnotą była wielka pokora, to też Bóg wielkimi łaskami ją obdarzał. Odwiedzał ją często w klasztorze tym św. Jacek Odrowąż, z zakonu oo. dominikanów krewny jej; ich rozmowy tchnęły miłością Boga i nadzieją zbawienia. Pewnego razu miała Bronisława widzenie cudowne, widziała w zachwyceniu Matkę Boską, która wyciągała ramiona ku ziemi, a stamtąd unosiła się w niebo jakaś postać. Poznała w tej postaci Jacka Odrową-

ża, którego Matka ujęła za rękę, mówiąc: „Pójdź, sługo mój wierny, odebrać przeznaczoną dla ciebie nagrodę“, potem widzenie znikło. Za chwilę Bronisława dowiedziała się o śmierci św. Jacka; nie martwiła się jednak, tylko radowała, wiedząc że krewny jej w takiej szczęśliwości i chwale już w niebie.

O błogosławionej Bronisławie mówi legenda, że śmierć ją zaskoczyła w czasie modlitwy na wzgórzu, które nazywają kopcem św. Bronisławy, pod Krakowem. Uroczyscie została uznana za błogosławioną w zeszłym roku.

Musimy zapamiętać sobie słowa papieża Grzegorza XVI, którego dekret o zaliczeniu Bronisławy w poczet świętych tak się zaczyna: „Polka, nie bez słusznej przyczyny przez niektórych „Matką Świętych“ zwana, wkrótce po zaczętych XIII wieku, u daru Boskiej Opatrzności, pozyskała w Bronisławie nową chwałę“.

Kobiety polskie winny naśladować błog. Bronisławę w pokorze, łagodności i dobroci.

Matka bez modlitwy.

Jest to ubolewania godnym zjawiskiem naszych czasów, że niejedni rodzice mimo wszelkich starań nie mają szczęścia w wychowaniu dzieci. Już pierwsze lata ich życia nastroczają im wiele trosk i kłopotu. Lubo upominają i pouczają, to jakoś żaden z używanych środków wychowawczych nie przynosi pożądaných owoców, dzieci stają się gorsze i nie przestają rodziców martwić. Głównej przyczyny tego zjawiska należy szukać niezawodnie w tej smutnej okoliczności, że tacy rodzice, a zwłaszcza matki, zaniedbują modlitwę przy wychowaniu dzieci. Zadanie matki jest trudne i pełne mozołu. Ileż to ona musi ponosić codziennych ofiar przez długi szereg lat. Dlatego też pomoc Boska jest jej niezbędna.

Nasamprzód pomoga Pan Bóg małżonkom przez sam sakrament małżeństwa.

To właśnie poto podniósł Zbawiciel małżeństwo do godności sakramentu, by małżonkom udzielić łask potrzebnych do dobrego wychowania dzieci. Małżonkowie winni odpowiedzieć godnie tej pomocy bożej i pielęgnować ją przez modlitwę. Matki w szczególności mają obowiązek modlić się gorliwie za swoje dzieci, by Bóg dobroliwy łaską swoją uzupełnił to, czego nie dostaje ich słabym siłom. Niestety ile to matek zapomina o tym obowiązku lub wypełnia go niedostatecznie. W następstwie wiele łask, któreby uprosiła dzieciom modlitwa matki, nie spływa na jej potomstwo, a matka sama musi w takich razach rzec się niejednej pociechy, jakiej rodzicom

przysparzają dobre i pobożne dziatki.

Niekiedy, to prawda, modli się matka za dziecko gorliwie. Lecz dzieje się to wóczas, kiedy ciężka choroba lub inne niebezpieczeństwo grozi jego ciału. Wtedy wzywa strapiona matka pomocy Pana Boga, modli się na klęczkach, śpieszy do kościoła, zamawia Mszę św., robi postanowienia i śluby, wołając do Świętych Pańskich o ratunek. Ale gdy dziecko grozi jaka choroba duszy, gdy niem zawładną złe skłonności zdolne spowodować śmierć do duszy jego, wtenczas niejedna matka nie wpadnie na pomysł, by zwrócić się do Boga z prośbą o pomoc dla młodej latorośli. A jeśli dziecko popadło już w sidła grzechu i kroczy na drodze występku ku wiecznej zgubie, jakżeż rzadko myśli matka o tem. by za przykładem św. Moniki modlić się o nawrócenie zbłąkanego syna lub upadłej córki.

Kiedy pewna matka żaliła się przed świętym Franciszkiem Salezym, że jej syn mimo wskazówek i napomnień nie postępuje w dobrem, dał jej Święty tę doskonałą radę: „Zamiast bezustannie mówić synowi o Panu Bogu, rozmawiaj tem częściej z Bogiem o synu, czyli módl się za niego!“ Radę tę powinny wszystkie matki dobrze sobie zapamiętać i ją w życiu stosować.

Wiadomości ze świata katolickiego.

Nawrócenie. Dotychczasowy arcybiskup kościoła anglikańskiego w Kaledonji koło Capetown w Afryce prze-

szedł dnia 1 lipca r. b. na łono Kościoła katolickiego. Arcybiskup Engleheart pracował od 1898 roku w kolonjach afrykańskich, gdzie poświęcał się w ciągu dwudziestu lat dziełu niesienia pomocy trędowatym. W roku 1918 arcybiskup zbudował koło Capetown dom dla uleczonych trędowatych. Dom ten stał się jednocześnie schroniskiem dla emerytowanych księży. Roku zeszłego arcybiskup Engleheart zrezygnował ze swego stanowiska w Afryce, powrócił do Anglii i przeszedł na katolicyzm.

FLEGMA ANGIELSKA.

Jedzie sobie Anglik samochodem, drogą wiodącą przez wąwóz, wtem nadjeżdża z przeciwka drugi Anglik, również samochodem. Droga wąska, minąć się nie można. Wozy stają. Wyjmuje jeden Anglik gazetę i czyta najspokojniej, drugi wyjmuje swoją gazetę i czeka aż się przejazd zrobi. — Wreszcie jeden się odzywa: „Jak pan skończy swoją gazetę, proszę mi ją podać, ja panu dam swoją“. Jest to tylko anegdota, ale doskonale przypomina ów zimny spokój, jakim się Anglik odznacza w każdym trudnym położeniu. Nie gorączkuje się, nie traci głowy i łatwiej może znaleźć pomyslnie wyjście. Mają Anglicy bezwątpienia wielkie zalety charakteru, ale nie są to chodzące doskonałości, gdyż obok zalet mają i braki charakteru, nawet bardzo znaczne, jak to zobaczymy. Wszystko bowiem, co ludzkie, choćby najlepsze, ma zawsze swoje skazy i niedoskonałości.

PLAN WIZYTACJI PARAFJALNEJ

od poniedziałku 19 września do piątku 23 września. Początek o godz. 3 po poł.

Poniedziałek, 19. 9.:

ul. Artura Grottgera nr. 1—7.
„ Królowej Jadwigi nr. 1—3.

Wtorek, 20. 9.

ul. Artura Grottgera nr. 9.
Kącik.
„ Garbary nr. 1—7.
„ Królowej Jadwigi nr. 4—5.
„ Jackowskiego nr. 1—6.

Środa, 21. 9.

ul. Garbary nr. 8—9.
„ Królowej Jadwigi nr. 6—7.
„ Jackowskiego nr. 7—12.

Czwartek, 22. 9.

ul. Garbary nr. 10—11.
„ Królowej Jadwigi nr. 8—10.

Piątek, 23. 9.

ul. Garbary nr. 13—17.
„ Królowej Jadwigi nr. 11—13.
„ Jackowskiego nr. 14—15.

PORZĄDEK NABOŻEŃSTW.

18. 9. XVIII. Niedziela po Ziel. Świątkach.

Ewangelja św. u św. Mateusza 9, 1—8.
Godz. 7. Cicha Msza św. z kazaniem.
Godz. 8. Cicha Msza św.
Godz. 9. Msza św. z kazaniem dla dzieci.
Godz. 10,15. Suma z kazaniem.
Godz. 12. Cicha Msza św. z kazaniem.
Godz. 14. Chrztę i wywody.
Godz. 15. Nieszpory i wyst. N. Sakramentu z różańcem.

W dni powszednie Msze św. o godz. 6,15,

7,00, 7,45 i 8,30.

Okazja do spowiedzi św. od godz. 6,30.

Okazja do powiedzi św. od godz. 6,30.

Wywody i chrzty codziennie o godzinie 8 rano. (Zgłosi się w zakrystji).**15. 9. Czwartek.**

Godz. 8,30. Msza św. z wystawieniem i procesją.

17. 9. Sobota.

Godz. 8,30. Wotywa z litanją do Matki Boskiej.

25. 9. XIX. Niedziela po Ziel. Świątkach.

Ewangelja św. u św. Mateusza 22, 2—14. Porządek nabożeństw jak w niedzielę.

W CZYŻKÓWKU.

Godz. 8,00. Msza św. cicha.

Godz. 10,00. Suma z kazaniem.

Godz. 14,30. Chrzty i wywody.

Godz. 15. Nieszpory z różańcem i wystawieniem Najśw. Sakramentu.

W dni powszednie Msza św. o godz. 7,00, wtorki i piątki Msza św. szkolna o godzinie 7,15.**24. 9. Sobota.**

Spowiedź od godz. 17—19 i od 20.

ZEBRANIA.**18. 9. Niedziela.****Tow. Robotników.** Zebr. plenar. po sumie.**Pap. Dzieło Rozkrzewienia Wiary św.** Zebranie po nieszporach.**19. 9. Poniedziałek.****S. M. P. „Wiosna“.** Zebr. zarządu o godz. 19 w salce.**KALENDARZYK BRACTW i TOWARZ.****17. 9. Sobota.****Spowiedź miesięczna** wszystkich panien różańcowych.**18. 9. Niedziela.****Żywy Różaniec Ojców.** Na sumie asystuje róża 25.**Żywy Różaniec Panie.** Wspólna Komunia

ST. SURMA
Biuro elektrotechniczne
BYDGOSZCZ
ulica Długa 2 Telefon 1297
Przedsiębiorstwo koncesjonowane wykon.
instalacje na siły i światła
po cenach konkurencyjnych.

Komunalna Kasa Oszczędności miasta Bydgoszczy**Marszałka Focha 3**

przyjmuje wkłady począwszy od 1 złotego

i oprocentowuje:

wkłady za wypowiedzeniem dziennem: $5 \frac{1}{2} \frac{0}{10}$
 wkłady za wypowiedzeniem miesięcznym: $6 \frac{1}{2} \frac{0}{10}$
 wkłady za wypowiedzeniem kwartalnym: $7 \frac{1}{3} \frac{0}{10}$
 wkłady za wypowiedzeniem półrocznym: $9 \frac{0}{10}$

Wkłady są wolne od podatku od Kapitałów od rent.

Dla drobnych oszczędności wydaje Kasa

skarbonki domowe.

Za wszelkie zobowiązania Kasy odpowiada miasto całym swym majątkiem.

św. o godz. 8 pod sztandarem, zebranie po nieszporach.

19. 9. Poniedziałek.**Parafjalna Akcja Katolicka.** Zebranie o godz. 18 w Ognisku Parafjalnem.**Sekcja Eucharystyczna.** Zebranie o godz. 19 u SS. Elżbietanek na Okolu.**S. M. P. „Gwiazda“.** Zebr. zarządu o godz. 19,30.**20. 9. Wtorek.****Stow. Dziec. Pana Jezusa.** Zebr. o godz. 16 w Domu Katolickim na Wilczaku.**22. 9. Czwartek.****S. M. P. „Gwiazda“.** Zebr. plenarne o godzinie 19,30 w salce parafjalnej.**25. 9. Niedziela.****Żyw. Róż. Ojców.** Na sumie asyst róża 26.**Żyw. Róż. Matek.** Zebr. po nieszporach.**Tow. Robotników.** Zebranie o godz. 16,30 w Domu Katolickim na Wilczaku.**S. M. P. „Promyk“.** Zebr. plenarne oddz. młodz. o godz. 16 w salce parafjalnej.**OFIARY.****Na pomnik Najśw. Serca Pana Jezusa:**

p. Pelagja Pelplińska 5,— zł., p. Golz 5,— zł., N. N. 2,— zł., p. Freiter 5,— zł., p. Szczygielska 2,— zł., p. Franciszek Topoliński 5,— zł., Żukowska 5,— zł., Siostra Przełoż. od św. Florjana 10,— zł., p. Wincenty Wiśniewski 10,— zł., N. N. z okazji zapowiedzi 20,— zł. i N. N. z okazji zapowiedzi 20,— zł.

Wszystkim ofiarodawcom serdeczne „Bóg zapłać“.

Wszystkim ofiarodawcom, którzy się przyczynili dla biednych 19-go lipca br. a szczególnie p. Bigońskiej, składam serdeczne „Bóg zapłać“

Gertychowa, przewodnicząca.

OGŁOSZENIA PARAFJALNE.**Suche dni z postem ścisłym** przypadają w środę, 24, w piątek 23 i w sobotę 24 bm.**25. 9. Niedziela.****Nabożeństwo z kazaniem w Łochowie** o godz. 10,30.**Umarli.**

Sala Michał, Nakielska 94;
 Kubacka Cecylja, Prądy;
 Krawczykówna Krystyna, Kordeckiego 18;
 Jelińska Magdalena, Dom Starców;
 Petras Maciej, Dom Starców.

Sakr. chrztu św. otrzymali:

Kociniwski Edwin, Stawowa 19;
 Kelm Leszek, Krzywa 26;
 Snieg Franciszek, Osowa Góra;
 Basiński Roman, Elbląska 18;
 Wruk Anna, Osowa Góra;
 Glapa Wiesława, Grunwaldzka 159;
 Krajewska Regina, Chmurna 38;
 Brudnicki Feliks, Kamyk, pow. Łask;
 Bączkowski Mieczysław, Garbary 17;
 Kubiak Wenanty, Czarneckiego 6;
 Michałowska Irena, Nakielska 155.

Pamiętajcie o Zmarłych!**19 września.**

Śp. Florjan Malicki, um. 1922;
 śp. Katarzyna Fricke, um. 1924;
 śp. Leokadja Królikowa, um. 1924;
 śp. Marta Fajtanowska, um. 1928;
 śp. Stanisław Fajtanowski, um. 1928;
 śp. Józef Grochowski, um. 1930;
 śp. Jan Pilarski, um. 1930;
 śp. Albin Pałubicki, um. 1931.

20 września.

Śp. Marja Kowalska, um. 1920;
 śp. Franciszek Szyperski, um. 1924;
 śp. Marjanna Barcikowska, um. 1925;
 śp. Apolonja Kubińska, um. 1925;
 śp. Monika Urbańska, um. 1930;
 śp. Katarzyna Prusakowa, um. 1930.

21 września.

Śp. Szczepan Rzanny, um. 1926;
 śp. Mieczysław Wiśniewski, um. 1927;
 śp. Weronika Konwińska, um. 1928;
 śp. Henrieta Smolińska, um. 1929;
 śp. Antoni Grzybowski, um. 1929.

22 września.

Śp. Justyna Szulc, um. 1921;
 śp. Jan Zgórski, um. 1927;
 śp. Michalina Młynarkiewiczowa, um. 1929;
 śp. Karol Hildebrandt, um. 1930.

23 września.

Śp. Michalina Mira, um. 1920;
 śp. Kunegunda Masłowska, um. 1926;
 śp. Jan Łojka, um. 1927;
 śp. Zofja Świebodzińska, um. 1929;
 śp. Helena Wolna, um. 1931.

24 września.

Śp. Helena Kiedewiczowa, um. 1924;
 śp. Jadwiga Dutkiewiczowa, um. 1925;
 śp. Joanna Majewska, um. 1925;
 śp. Paweł Kempński, um. 1927.

25 września.

Śp. Helena Andrzejczak, um. 1924;
 śp. Urszula Mencilówna, um. 1926;
 śp. Paweł Rezmer, um. 1926;
 śp. Katarzyna Przybylińska, um. 1929;
 śp. Zofja Kwaśnikówna, um. 1929;
 śp. Marja Fibikowska, um. 1931.

„SYRENA“ BYDGOSZCZ

Pomorska 1 (róg Dworcowej)

Przebisowe komplety gimnastyczne

Koszulki od 0,80 zł
 Spodenki od 1,50 zł
 Pantofle od 0,90 zł
 Szarawary dla dziewcząt od 2,50 zł

Darmo dodajemy do każdego kompletu duży monogram na koszulkę lub woreczek do przechowania ubranka gimnastycznego.

Odnaki P. O. S.